

1951
Nov. 15th

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਐਰਿਕ ਵੈਸਟਨ, ਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਆਰਬੀਪੀਸੀ ਖੰਨਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਐਲ. ਮਲਕ ਰਾਮ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1949 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 685

ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ-ਮੇਰਵਾੜਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ (1947 ਦਾ XJX),
ਸੈਕਸ਼ਨ 9 (i) (e)--ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ "ਸ਼ੁੱਧ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਹਾਤੇ", ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸ਼ੁੱਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ" ਸ਼ਬਦ ਕਲਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ
ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਉਪਯੋਗੀ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

ਕੇਸ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਰ ਬੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪੀਸੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਧਾਰਾ (ਈ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਜ਼ਮੀਨ-ਖੰਨਾ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ • ੧.

L. ਮਲਕ ਰਾਮ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਹਾਤੇ, ਪਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਵਰਤੀ ਗਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਹ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(ਇਹ ਕੇਸ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 22 ਨਵੰਬਰ 1950 ਦੁਆਰਾ।)

ਧਾਰਾ 44, 1919 ਦੇ ਐਕਟ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਐਸ. ਦੁਲਟ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 4 ਅਗਸਤ 1949 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਤਾਰਾ ਚੰਦ, ਅਗਰਵਾਲ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 4 ਅਗਸਤ 1949 30 ਨਵੰਬਰ 1948, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਈ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਅਤੇ ਪੀਸੀ ਜੈਨ ।

ਏ.ਆਰ.ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਈ. ਵੈਸਟਨ., ਸੀਜੇ ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਰਜ਼ੀ * ¹ ਈ ਹੇਸਟਨ ਸੀਜੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ-ਮੇਰਵਾੜਾ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 14(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ, ਮੁੱਖ ਨੁਕਤੇ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਮੁੜ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1)(e) ਵਿੱਚ "ਸ਼ੁੱਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੈਜ਼ੀ ਡੈਂਟਲ ਪਰਿਸਿਸ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੰਬਰ 7, ਹੈਲੀ ਰੋਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਇਹ ਅਹਾਤਾ ਇੱਕ ਏਕੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1931 ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਕਿ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸਲੀ ਲੀਜ਼, ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ

RBPC ਮਿਤੀ 16 ਮਾਰਚ 1931, ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ! ਖੰਨਾ ਦੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਤੱਕ, ਜਦੋਂ ਕਿ

p ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੀ ¹
L. M aa ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ M ਗੁਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ T ^

E. ਵੈਸਟਹੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲਿਆ

C. J. ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਦੇਰ ਨਾਲ ਉਤਪਾਦਨ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ

ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ।

ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ। ਇਹ ¹ ਇੱਕ ਆਰ. ਐਨ. ਮਾਥਰ, ਆਰਕੀਟੈਕਟ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਾਰੀ * 4 ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਇਮਾਰਤ, ਗਰੈਂਡ-ਸੈਂਟਰ, ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਕੁਆਰੇ ਨੰਕਰਾਂ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਗੈਰੇਜਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਉਹ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਥਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਸਾਲ 1940 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ - ਭੇਜੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਤੋਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ ਸੀ। ਲੀਜ਼ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਹੰਮਦ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, * ਜਿਸਦਾ ਸਬੂਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ ਕਿ ■ ਪਰਿਸਰ ਸਿਰਫ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੈੱਸ ਸਮਝੌਤਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਨੈਕਾਰ ਭਾਰਤੀ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ- ਜੁਲਾਈ 1947 ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਦਿੱਲੀ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਫਲੈਟ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਉਸਨੇ 30 ਅਗਸਤ 1947 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 4 ਨੂੰ . ਅਕਤੂਬਰ 1947, ਅਤੇ 3 ਨਵੰਬਰ 1947 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ - ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ *

ਉੱਠਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਖੰਨਾ 'ਸੈਕਸ਼ਨ 9(1) (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ-ਮੇਰਵਾੜਾ ਕਿਰਾਇਆ ^{RBPC ਮਾਮਲਾ} ਬਨਾਮ. ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1947, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਤੌਰ ' ਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਐਲ-ਮਲਕ ਰਾਮ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ^{ਸੀ.ਜੇ.}

* ਮੈਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ। ਉਸ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਮਾਰਤ "ਸ਼ੁੱਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ " ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ। ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਇਮਾਰਤ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ"

ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ * ਮੁਦਈ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। .

ਸੈਕਸ਼ਨ 9 (1) ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:- # ^{TR O'}

9. ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ 4 ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ।

ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ-

- (a) . — —
- (b) * ' ' *
- (c)
- (d) * *

(e) ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ੇ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ

R. B. P. C.
Khanna
v.
L. Malak Ram

E. Weston
C. J.

ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ 2 ਜੂਨ 1944 ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਹਾਤਾ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਵਿਆਜ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਰਸੇ ਜਾਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਜਾਂ ਜੂਨ 1944 ਦੇ ਦੂਜੇ ਦਿਨ, ਜੋ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ; * * * * * » »

Bt&Lie I' - ਬੀ

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਛੇਤੀ ਹੀ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਰਿਸਰ ਧਾਰਾ 9(1) (ਈ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਸ਼ੁੱਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ" ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਸਲ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਗਲਾਸ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਨੰਬਰ 7, ਹੇਲੀ ਰੋਡ 'ਤੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ "ਦਫਤਰਾਂ" ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ ਹੱਦ ਇੱਕ ਗੈਰੇਜ ਅਤੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਬਾਹਰੀ ਘਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤਮ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਰਾਂਡੇ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਘਰ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਰਤੋਂਕਾਰ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੇ ਅਸਲ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਦਫਤਰ" ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋ ਕਲਰਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਫਰਨੀਚਰ, ਫਾਈਲਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਅਸਲ ਦਫਤਰ ਦੇ ਹੋਰ ਕਾਰਜ-ਪੂਰਤੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਦੌਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਗਲਾਸ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜੋ ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰਾਂ ਨੂੰ ਨੰਬਰ 7, ਹੇਲੀ ਰੋਡ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) (ਈ) ਵਿੱਚ "ਸ਼ੁੱਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਹਾਤੇ" ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) 'ਤੇ "ਸ਼ੁੱਧ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ "ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਣ ਲਈ ਦਿਓ" ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਰਿਸਿਸ਼ ਨੂੰ "ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ" ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੀ ਲੈਨ ਗੇਜ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ, ਪਰ ਅਗਲਾ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਸਲ ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ।

R. B. P. C.
Khanna
v.

L. Malak Ram

E. Weston
C. J.

ਸਮੀਕਰਨ "ਸ਼ੁੱਧ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ"
ਕਲਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਈ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ

ਸਮਰਥਨ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ - ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਹਾਤੇ, ਪਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਾਫੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ, ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਹ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪੁੱਤਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ - ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਉਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ- ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਵਿਅਕਤੀ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕਾਲਾਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇਗਾ

, ਅਤੇ

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦ "ਸ਼ੁੱਧ" ਹੈ

ਆਰ.ਬੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਖਤ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੰਨਾ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਮਾਮੂਲੀ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ . ਕੀ ਮੈਂ ਪੂਰਵ- ਮਲਕ ਰਾਮ ਮ| ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਹਾਤੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਧਾਰਾ (ਈ) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣਾ

ਸੈਕਸ਼ਨ 9(1) ਦਾ ਈ. ਵੈਸਟਨ, ਫਿਰ ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ *

CJ idler ਜਾਂ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਯੋਗ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

ਇਸ ਧਾਰਾ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ. ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਸਖਤ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਅਹਾਤੇ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ

ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪੱਖ- "ਕੁਲਰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਰਲ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਸੂਟ ਪਰਿਸਿਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ? ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ "ਕਿਰਾਏਦਾਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (d), ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਹਾਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੀ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਕੋਈ ਢਾਂਚਾਗਤ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਜਾਇਦਾਦ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਨਿਊਰਲੀ ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟਿਸ਼ਲ " ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਕੋਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਰਵਾਨਗੀ ਸੀ। ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵਪਾਰ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਈ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੁਝ ਆਉਟਹਾਊਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਜੋ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਜਾਂ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

R. B. P. C.
Khanna

ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਮਾਰਤ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ" ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ-ਐਲ. ਮੁਹਾਵਰੇ ਦਾ ਮਹਕਾਬਮ ਤਿਓਨ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਦਾਲਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ---- »ਫਲੈਟਿੰਗ ਦਾ ਮਕਸਦ- * ਰੇਸਟਨ ਸਾਇਨ ਉਸ ਮਕਸਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੀੜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ "ਸ਼ੁੱਧ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਹਾਤੇ" ਵਜੋਂ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਈ

* ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਆਪਣਾ ਅਸਲ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ" ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ - ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ।

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਉਹ ਕੇਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਰੈੱਡ ਡੀਲਿੰਗ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ "ਰੈੱਡ ਐਂਜ਼ ਐਂਜ਼ ਏ ਡਵੀਲਿੰਗ ਹਾਊਸ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ "ਸ਼ੁੱਧ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਹਾਤੇ" ਦੀ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਪਰਤਾਵਾ ਇੱਕ ਉਪਯੋਗੀ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰੇਗਾ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੈਦਖਲੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸਲੀਅਤ ਦੀ ਲੋੜ ਮਾਵ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੁਦਈ ਦੀ ਲੋੜ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਸਬੂਤ ਤੋਂ AP ਨਾਸ਼ਪਾਤੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕਰੋਲ ਬਾਗ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਲਨ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਦਖਲੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਵਾਜਬ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

^R -B- ^{PC} ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਐਲ ਮਲਕ ਰਾਮ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਈ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧਾਰਾ 9(1) ਦੇ ਵੈਸਟਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ^c - J - ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁਦਈ .ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਖਰਚੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ 75 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

Harnam
Singh J.

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

